

Tek Kişilik Oyun

– Ahmet Yüksel · 03 Nisan 2011

Avucuna tutuşturulmuştu. Onun, kader oyunu,
O hiçbir şeyin, farkında olmadan.
Senaryo en ence, haliyle hazırlanmıştı,
Ustası, tarafından.
Ve minnacık avuçlarına, çizilip verilmişti.
Oynaması gereken tek kişilik oyunun,
Senaryosunda, yazılı olanları...

Zaman, içinde.
Oynadı o, tek kişilik oyununu birer, birer,
Yaşarcasına.
Bazen severek, bazen istemeden..
Yanlış yapamazdı, başka türlü oyun oynayamazdı ki saten.
Oynadı, oynadı,
Ve yıllar sürdü, onun oyunu.
Bitmek bilmedi, ta ki o yaşlanana denk.
Kimi tarafından coşkuyla alkışladı, kimi hüznünlendi onun için ağladı,
Ama o, hep aynı sahnede yd oynarken..

Senaryo, uzundu,
İçinde acılar da vardı, mutluluklar da,
Ve aşk da vardı...
Aşkı, aşıkmiş gibi oynadı,acıyı da acı gibi oynadı,
Yüreği yandı, sevdadan, ve /gözyaşları döktü hüsrandan,
Ayrılıkları, hicranları yaşadı en alasından...
Öyle meşhur oldu ki, bulutlara değdi onun başı,
Oynadığı, oyundan.

Fakat o, hiç,
Hiç mutluluğu yaşamadı, gerçek anlamda,
Oynadığı, kader denen oyunundan.
Ve bir gün sıkıldı, emekliye ayrıldı,
Yarım kaldı, sahnede oynanan,
Tek kişilik, oyun...

A.Yüksel Şanlı er
02 Nisan 2011-04-02
imza